

بررسی استاندارد لیید آمریکا و الگو برداری برای کشورهای در حال توسعه

مهسا کارآمد^{۱*}، حدیثه کامران کسمایی^۲

۱- کارشناس ارشد رشته مهندسی معماری، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران.

karamadmahsa@gmail.com

۲- هیئت علمی تمام وقت، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران

hadiskamran@pardisiau.ac.ir

چکیده

در شرایطی زندگی میکنیم که مصرف منابع تجدید ناپذیر بسیار روبه افزایش است و امروزه استفاده از انرژی های پاک و بهره برداری از معماری پایدار مورد توجه قرار گرفته است. با توجه به این موضوع که معماری پایدار در گذشته ی معماری ایرانی وجود داشته است اما در معماری معاصر ایران متأسفانه کاملاً به فراموشی بخشوده ناپذیری سپرده شده است و این در حالی است که معماران آمریکایی و اروپایی چندین دهه است که توجه بسیاری بر معماری پایدار داشته اند. از این رو در این مقاله به استانداردهای بین المللی که در کشورهای توسعه یافته تعیین شده است میپردازیم تا الگویی برای کشورهای در حال توسعه و ایران داشته باشیم. هرچند که آیین نامه مبحث ۱۹ مقررات ملی کشور تا حدودی سعی بر برقراری حفظ منابع تجدید ناپذیر دارد اما استانداردهای بین المللی مطرح شده نسبت به این مبحث کامل تر است و همیشه این موضوع مطرح است که قیاس ها و الگو برداری ها بر اساس شرایط منطقه تغییرات لازم را محتمل شود. در این راستا با تحلیل های به عمل آمده از استاندارد لید آمریکا که تکمیل ترین آیین نامه است و برای ۴۱ کشور از جمله آمریکا، کانادا، هندوستان، امارات و ... مورد استفاده قرار می گیرد را همزمان با استانداردهای پایداری ایران در ساختمان های قدیمی را مورد بررسی قرار می دهیم که چنین میتوان نتیجه گرفت، کشور های در حال توسعه همچون ایران با توجه به موقعیت اقلیمی خود سعی بر ایجاد استاندارد هایی همچون لید داشته باشند که منجر به رتبه بندی و برند سازی برای ساختمان های خود بشود. روش گردآوری این مقاله مبتنی بر مطالعه ی منابع داخلی و کتاب ها بوده و بررسی نمونه های اجرا شده با استفاده از مقالات و سایت های اینترنتی بوده است.